

Tekst: Koen Mortelmans Beeld: Solidariteit voor het Gezin

ERWIN DEVRIENDT, ALGEMEEN DIRECTEUR SOLIDARITEIT VOOR HET GEZIN: 'Huidige staatsstructuur is ongeschikt voor adequate zorg'

Erwin Devriendt, de topman van zorgorganisatie Solidariteit voor het Gezin, pleit ervoor om de zorgbevoegdheden die nu verdeeld zitten tussen de federale Belgische en gewestelijke Vlaamse overheid homogener te maken. In de praktijk ziet hij dit best gebeuren via een verdere verschuiving van bevoegdheden naar Vlaanderen.

Sinds 1 juli 2014 is Vlaanderen bevoegd voor onder meer residentiële ouderenzorg, prijzenbeleid in de ouderenvoorzieningen, zorgfinanciering, de normering van de rust- en verzorgingstehuizen, de centra voor dagverzorging, de psychiatrische verzorgingstehuizen en de gespecialiseerde ziekenhuizen. Maar wat deelgebieden van de zorg ressorteren nog onder het Belgische, federale niveau. Daarbij onder meer thuisverpleging, huisartsengeneeskunde, kinesitherapie en de geriatrie ziekenhuiszorg.

"Mensen met zorgnood hebben echter belang bij een geïntegreerd zorgmodel, waarin de zorg niet is opgesplitst in gezondheid en welzijn, in eerste-lijns- en specialistische zorg of in zorg die door de federale overheid of de regionale overheid wordt betaald", aldus Devriendt.

Teveel poespas

"De huidige situatie waarin zorg deels een Belgisch federale, deels een Vlaamse bevoegdheid is, brengt teveel poespas met zich mee. Zorg zou beter volledig onder één bevoegde overheid moeten vallen. Het is intussen duidelijk dat de overheveling van de bevoegdheid voor woonzorg naar de gewesten, die tijdens de vorige staathervorming plaatsvond, een verbetering is. Globaal gezien verschuiven persoonsgebonden materies naar het gewestelijk niveau. Daarom pleit ik ervoor zorg helemaal op Vlaams, Waals en Brussels niveau onder te brengen. Meer nog dan voor Vlaanderen zou dit voor Brussel een belangrijke vooruitgang betekenen, omdat de situatie er nu met het federale niveau en de diverse gewesten, gemeenschappen en commissies erg ingewikkeld is. Ook voor Wallonië is de verdere regionalisering een goede zaak. In Vlaanderen zijn er

veel meer private zorgverstrekkers, terwijl in Wallonië de rol van de OCMW's van oudsher veel groter is."

Zorgbedrijf Solidariteit voor het Gezin telt 5.800 medewerkers en 1.500 vrijwilligers. Het biedt zowel residentiële als thuiszorg aan. "Organisaties zoals deze werken conform overheidsnormen en met financiële steun van de overheid. Om het hoofd te bieden aan de enorme uitdagingen van de vergrijzing en daarbij toch het welzijn van de mens centraal te blijven stellen, is goed management essentieel. De overheid moet daarbij wel de voorwaarden scheppen waaronder goed management mogelijk is."

Kraamzorg thuis

Devriendt geeft een praktisch voorbeeld: "Federaal minister van Volksgezondheid Maggie De Block (VLD) heeft de verblijfsduur in een ziekenhuis na een bevalling verminderd tot drie dagen. Dat was – wegens de onhoudbare kostenstructuur – een terechte beslissing, maar ze is genomen zonder rekening te houden met de impact ervan. Op Vlaams niveau is daarmee het aantal vragen voor kraamzorg thuis – via de organisaties voor gezinshulp – in één klap met 23 procent gestegen. Maar intussen evolueert de regelgeving voor de thuiszorgsector in Vlaanderen niet mee met de stijgende vraag en verminderen de

middelen proportioneel. Terwijl het federale beleidsniveau saneert bij de ziekenhuizen, moet Vlaanderen blijkbaar de meubelen redden in de thuiszorg. Dit mag niet de bedoeling zijn! Het zou nooit gebeuren wanneer alles op één niveau wordt beslist. Daarenboven is er te weinig zorgpersoneel beschikbaar op de arbeidsmarkt. De instroom van pas afgestudeerd zorgpersoneel volgt het groeiend aantal vacatures niet. Wie werkt, loopt op de toppen van de tenen

om zijn klanten goed te verzorgen, de administratie te volbrengen én rekening te houden met de wensen en opmerkingen van familieleden. Als hieraan op korte termijn niet genoeg wordt verholpen, zal het probleem van de vergrijzing binnen luttele jaren onbehandelbaar worden."

Voor de zorgontvangers veranderde de beslissing van De Block het financiële plaatje. "De federale

tegemoetkoming in de honorariumnota's en facturen van artsen en ziekenhuizen gebeurt volgens vaste tarieven. Maar de Vlaamse tegemoetkoming in kosten voor thuiszorg varieert naargelang het inkomen van de genietter. Als alles onder Vlaams niveau zou ressorteren, wordt het mogelijk het ontslagbeleid van ziekenhuizen af te stemmen op thuiszorg en zelfs op poetsdiensten."

Niet wachten op nieuwe staathervorming

In het huidige regeerakkoord is opgekomen dat er tijdens deze legislatuur geen sprake kan zijn van een nieuwe staathervorming. Het recente tweet-, publicatie- en ander profileringsgedrag van heel wat politici maakt duidelijk dat de strijd voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2018 en die voor de Vlaamse en federale verkiezingen in 2019 al is ingezet. Devriendt is zich ervan bewust dat dit niet noodzakelijk impliceert dat de zevende staathervorming eraan komt. "Intussen zouden de federale overheid en de Vlaamse, Franstalige en Duitstalige gemeenschap wel op verschillende terreinen akkoorden kunnen sluiten om soepelheid te brengen in materies die impact hebben op zowel het gemeenschaps- als federale zorgbeleid."

In het Vlaams Parlement voelde Ortwin Depoortere (Vlaams Belang) Vlaams minister van Welzijn Jo Vandeurzen (CD&V) aan de tand over deze suggestie van Devriendt. Volgens de minister bereidt Vlaanderen het overleg hierover voor. ●

Erwin Devriendt, algemeen directeur van zorgorganisatie Solidariteit voor het Gezin. Foto: Jerry de Brie.

Erwin Devriendt (56 jaar)

- Master in de politieke en sociale wetenschappen (Universiteit Gent). Aanvullende studies in onder meer management in de gezondheidszorg
- Werkt voor Solidariteit voor het Gezin sinds 1987, algemeen directeur en afgevaardigd bestuurder sinds 2000
- Voorzitter provinciaal comité Kind en Gezin Oost-Vlaanderen van 1988 tot 1994
- Ondervoorzitter Raadgevend Comité Kind en Gezin sinds 1995
- Medestichter en bestuurslid Vereniging van Diensten voor Gezinszorg van 1987 tot 2007
- Voorzitter sociale huisvestingsmaatschappij De Gentse Haard
- Kabinetsmedewerker van vicepremier Guy Verhofstadt in 1986
- Gemeenteraadslid (VLD) Gent, 1989-1994
- OCMW Gent: raadslid 1989-2000, voorzitter 1995-2000